

PRENUMERATA

Furiera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym. W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.

Za odnośzenie do domu dołącza się miesięcznie kop. 5.

Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.

Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.

Numer pojedynczy bez dodatku kop. 6; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY ÓSMY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petytowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia: za jeden wyraz po 2 kop. każdy raz.

Nadstawiane: za jeden wiersz garmontowy rs. 1.

Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Biuro Rajchmala i Frendlera ul. Senatorska 26.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr 9. — Telefon Redakcji nr 126. — Telefon Administr. 141.

KONKURS NIEUSTAJĄCY.

W ubiegłym tygodniu, na siódmy z kolei konkurs nieustający, nadesłano prac 12. Przytaczamy tu godła, pod którymi je otrzymaliśmy, wraz z treścią opinią o każdej.

- 1) „Podbipięta”: autorowi czernidło drukarskie widocznie nie jest obcem, feljetonista jednakże, sądząc z nadesłanej pracy, nie będzie. Łatwość pisania, zwłaszcza zupełnie bezbarwna, nie zastąpi werwy, która do pewnego stopnia przynajmniej jest w feljtonie konieczną. Kronika ma jeden jedyny ustęp humorystyczny, który nie ratuje zbyt suchej całości.
- 2) (Falszywie zacytowane przysłowie). Czemu, powstając przeciw wszelkim konkursom, autor sam do konkursu staje? Ta sprzeczność teorii z praktyką uwydatnia się i w jego utworze, którego wstęp w formie bajki chińskiej zajmuje 13 z 22-eh stronice rękopisu. Zjawiska życiowe tu poruszane przeważnie są już na bieżący tydzień przebrzmiałe. Pominąwszy te wadliwości, artykuł zdradza w formie zadatek temperamentu, który się może wyrobić.
- 3) „Pro domo sua”: próba, po której radzimy złożyć pióro. Rzecz nawet w przybliżeniu niepodobna do feljtonu.
- 4) „Poznanianka”: autorka, wbrew warunkom wszelkich konkursów, podaje na rękopisie nazwisko swoje i adres, co stanowi zasadniczą przeszkodę dopuszczenia utworu do konkursu. I po za tem jednakże nie miałby on widoków powodzenia. Opinie stróża Marcina o sprawach społecznych—jakkolwiek widocznie człek to rozsądny—nie wystarczą na to, czego tu potrzeba.
- 5) „Idź śmiało naprzód i—krzyż”: oto szczere zwierzenie autora: „Chciałem napisać kronikę na konkurs i trzy kartki pisałem uczciwie, ale potem tak mi się spać zaczęło, że ani rusz.” Chroniąc przed podobnym napadem senności czytelników naszych, „kroniki” drukować nie możemy—ani rusz.”
- 6) „Baran”: Szanowny panie! Rewelacje na temat teorii Darwina nie okupują absolutnego braku uzdolnienia w danym kierunku. Protoplastą polaków był baran według wyводу autora. Ponieważ sam on jest prawdopodobnie polakiem, nie chcemy zaprzeczać mu tak pochlebnej koligacji.
- 7) „Korczak”: „Każdy człowiek ma w sobie feljton, należy go tylko umiejętnie zeń wydobyć”—mówi na wstę-

pie autor, lub—jak się domyślamy—autorka. Może to i prawda, lecz kronika pod godłem powyższem wcale jej nie stwierdza. Nie „wydobyto” tu nic, coby chociaż zdaleka przypominało feljton.

- 8) „Qui pro quo”: godło bardzo trafnie zastosowane do artykułu. Zachodzi tu omyłka: autor pisze luźną gawędę, a przypuszcza, że to feljton.
- 9) „Tomir Bicz”: prosimy odczytać powyżej uwagę pod № 3.
- 10) „Prawda”: autor posiada zawziętek temperamentu kronikarskiego, lecz myśli u niego biegać tak szybko i tłumnie, że pióro za niemi podążyć nie może. Potrzebaby dużo pracy, a rezultat wątpliwy.
- 11) „Alembik”: chaos nieuchwyconych namiętności, silnie się na humor trudny do zrozumienia, dodatniego nic.
- 12) „Vogue la galère”: zbyt powierzchowna pogadanka, bez odrobiny ożywienia.

Żadna z powyższych prac drukowana w Kurjerze nie będzie.

— W kościele N. Marji Panny na Nowem-Mieście jutro, o godz. 8-ej zrana, odprawioną będzie uroczysta wotywa w kaplicy Matki Boskiej.

— W kościele archikatedralnym św. Jana jutro, o godz. 9-ej zrana, odprawioną będzie solenna wotywa na intencję członków archikonfraternji literackiej.

— W kościele św. Jacka (po-dominikańskim) jutro, o godz. 10-ej zrana, przed ołtarzem Matki Boskiej Różańcowej odprawioną będzie uroczysta wotywa na intencję braci i sióstr bractwa Różańca św.

— W kościele św. Ducha (po-paulińskim) w dniu jutrzejszym, o godz. 10-ej zrana, odprawioną będzie w kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej i ku Jej czci solenna wotywa.

— W dniu jutrzejszym, o godz. 4-ej po południu, odbywać się będą nabożeństwa pasyjne w kościołach: Przemienienia Pańskiego (po-kapucyńskim), św. Marcina (po-augustjańskim), św. Krzyża, św. Aleksandra, Wszystkich Świętych, św. Karola Boromeusza przy ulicy Chłodnej i na Powązkach, N. Marji Panny na Nowem-Mieście, św. Antoniego (po-reformackim), św. Trójcy (po-trynitarskim), Narodzenia N. Marji Panny (po-karmelickim), św. Piotra i Pawła, Najśw. Ma-

rji Panny Łaskawej (po-pijarskim), św. Kazimierza na Tamce, św. Ducha (po-paulińskim) w języku niemieckim, N. Marji Panny Loretańskiej na Pradze, oraz w kaplicach: szpitala Dzieciątka Jezus i Towarzystwa dobroczynności.

— Jutrzejsemi nieszporem rozpoczynają się całodzienne uroczyste nabożeństwa odpustowe ku czci św. Józefa Oblubieńca w kościołach: N. Marji Panny na Nowem-Mieście, św. Jacka (po-dominikańskim), św. Józefa Oblubieńca (po-karmelickim) i Narodzenia N. Marji Panny (po-karmelickim).

— W kościele św. Anny (po-bernardyńskim) jutro po nieszporem wystawiony będzie N. Sakrament w monstrancji, poczem odśpiewaną zostanie litanja o Sercu N. Marji Panny na intencję arcybactwa czci Niepokalanego Serca N. Marji Panny.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Wczoraj spoczął w grobowcach charlottenburskich były monarcha Niemiec. Na okazały pogrzeb wyłożono ze skarbnicy Hohenzollernów i z kasy państwa ogromne sumy; z rozmaitych kończyn Europy przybyli monarchowie i następcy tronu, aby uczcić w ostatnim ziemskim pochodzie 92-letniego przedstawiciela idei monarchicznej. Dziwnie jednakże przykrym być musiał dla patriotów niemieckich i dla przyjaciół dynastji pruskiej fakt nieobecności na pogrzebie najbliższych i najdroższych zmarłemu osób. Ani cesarzowa-wdowa, ani syn jedyny, ani zasłużeni dla Niemiec i cesarza współpracownicy jego przedsięwzięć wojennych i politycznych, hr. Moltke i ks. Bismark nie stanęli w żałobnym orszaku, wiodącym zwłoki cesarskie do grobów rodzicielskich. Bądź to ciężka choroba, bądź doznane wzruszenia wstrzymały ich despotycznie od udziału w tej posłudze dla zmarłego, który samotniej, niż serce jego za życia pragnąć mogło, zeszedł do ponurego mauzoleum...

Koelnische Zeitung, która od lat dziesiątek ucho-

DLA ŚWIĘTEJ ZIEMI.

Przez SEWERA.

(Dalszy ciąg.)

Piekielny śmiech z gościńca i krzaków doleciał do wnętrza izby.

— Słyszysz? — zawołała stara, zrywając się z ławy.

— Wiatr się zerwał i zaszumił gałęziami drzew.

— Nie wiatr to, nie, posłuchaj ino.

Podsunęła się do okna. Słuchały obie, dziewczyna wybiegła na świat.

Zdaleka, od strony karczmy, za krzakami olszyn rozległ się piekielny śmiech, zmieniający się w dzikie pianie. Maryś wróciła do izby.

— Ej, to jakiś pijanica, albo zbyttnik śmieje się, jakby jakie zło.

— Jeżeli nie Antek to któżby?

Córka spojrzała ciekawie na matkę. Młodsza o trzydzieści lat straciła wiarę w zło, a przynajmniej nie myślała o niem nigdy.

— Przyłóż drewek na ogień!

Dziewczyna spełniła rozkaz, a dziwiąc się przestachowi matki, wróciła do chustki. Zaczęła ją przymierzać, składać i rozkładać. Stara, grzejąc plecy przy piecu, zamyśliła się głęboko.

— Trzeba skończyć z dziewczyną — powtarzała w myśli—trzeba z nią skończyć, bo i ludzie wydzwiają, Pan Bóg się gniewa, jegomość upomina, a i kusy zaczyna się mieszać.

Kusego nienawidziła, rada była go sprać, aby się do jej spraw nie mieszał, ale się go okrutnie bała. Podanej wieczery zaledwie skosztowała, kazała dziewczynie drzwi od sieni zamknąć na kłódkę i położyć się przy niej na łóżku.

V

Chmury, ciągnąc w górze, rzędy i rozstępowały się. Szczeliny ich otworów srebrzyły się promieniami księżycy, wyglądał błękit, przetykany gwiazdami. Na ziemi rozlana woda w kałużach świeciła.

Wydeptaną ścieżką przy drodze biegł Grześ, zdala za nim posuwały się dwa cienie. Chłopak od karczmy zawrócił ku chacie kumci. Cienie zatrzymały się w połowie drogi.

— A nie mówiłam ci? — zawołała — wójtowa. Ale chłop musi łapę w ranę włożyć dopiero uwierzy.

— Cicho!—przerwał jej wójt.

— Chłopaka wygnać od nich, a te szelmy sprać. Rzuciła się naprzód, wójt ją dogonił i zatrzymał.

— Czyś się babo wściekła? Chcesz wszystko zepsuć, to leć.

— Tylko patrzeć z założonymi rękami?

— Odgonisz od dziewczyny chłopaka dziś, jutro do niej wróci. Tu ręka nie nie pomoże, trzeba głowy.

— I cóżes zrobił tą swoją głową?

Wójt się uśmiechnął ironicznie, żonę zwrócił i popchnął lekko napowrót do domu.

— Com zrobił, widzisz, boś nie ślepa, a co zrobisz, zobaczysz.

Wójtowa wierzyła w rozum męża, wyrzucała mu tylko brak energii dla tego, że sama była kąpana w ukropie i skora do czynu.

Grześ dobiegł do chaty kumci, potknął się o zostawioną przez Antka brzoźkę, obejrzał ją i poma- cał, była gruba i długa.

— To nie baby ją tu przyniosły. Nie udźwignęłyby same—mruknął, patrząc w okno, z którego czerwone światło buchało.

Przyczaił się, zajrzał. Kumcia grzała plecy przy kominie, Hanuś haftowała przy lampie. Rozmawiały z sobą; nastawił ucha, lecz wiatr, co się niedawno zerwał, głuszył słowa.

Kumcia się śmiała, dziewczyna jej wtórowała. Śmiech kobiet rozgniewał chłopaka. Nie widziały go całe pięć dni i cieszą się. A może sobie z niego kpinkują? Krew w nim zawrzała. Otworzył gwałtownie drzwi sionki uderzeniem nogi, rozwarł drzwi izby, wszedł.

Kumcia odskoczyła od komina, Hanuś rozwarła szeroko oczy. Chłopak nie wiedział, co mówić, od czego zacząć.

— Czy cię kto goni, co z takim impetem wlatujesz? — pierwsza odezwała się, oprzytomniawszy, kumcia.

— Może tatusz z matusią—dodała Hanuś.

Chłopak mimowolnie obejrzał się.

— To i cóż?—spytał, siłąc się na obojętność.

— A uciekajże, bo jak wpadnie za tobą matka, to nas gotowa pozabijać.

— Chcecie się mnie pozbyć, bo może wyglądacie kogos.

— A kogóż to?—spytała Hanuś.

— Choćby tego, co brzoźkę przyniósł z lasu.

— A nie wiesz, kto to taki?

— Nie wiem, Jasiek, a może Antek?

— A gdyby i przyszli, tobyście się przecie zmieścili w izbie.

— Nie — odparł chłopak szorstko.—Przez okno bym go wyrzucił.

Hanuś się rozśmiała, pokazując szereg białych zębów z odchylonych warg, pełnych i różowych, jak wiśnie.

Kumcia słuchała, co też mu dziewczyna odpowie. (Dalszy ciąg nastąpi.)

dziła za organ inspirowany, dziwną zaczęła grać rolę od tygodnia. Wietrzy ona zmianę systemu, którą widocznie przypisuje silnej oryginalnej indywidualności cesarza Fryderyka i jest widocznie temi obawami rozdrażniona. Przed kilkoma dniami wystąpiła na targ z insynuacją, że ks. Bismark zwiąże się solidarnie ze sprawą każdego z ministrów, któregoby stanowisko zachwiało się; w parę dni potem musiała wyrażenie się to przypisać pomyłce drukarskiej, a mianowicie wsunięciu w okres niepotrzebnego słówka „nie”. Obecnie pisze znówu że źle ukrywamy niechęcią i zgryźliwą stanowczością tonu, któremu brak jest pewnego odejścia łagodnej lojalności wobec nowego, zwłaszcza chorego, monarchy: „Wydaliby się zaiste więcej, niż dziwnem, gdyby wszystkie osoby, które były pożądanymi doradcami zmarłego króla, pozostały równie pożądanymi i dla dzisiejszego. Tego nie oczekują nawet wcale w kołach interesowanych, zarówno w ministerjach, jak w radzie związkowej.” Czy to prowokacja rozdwojenia, czy tylko stwierdzenie faktu, którego obalić nie można?

O stanie zdrowia cesarza Fryderyka donosi nam korespondent nasz wiedeński:

„Miałem dłuższą rozmowę z profesorem Schroetterem, z której mogę podać, co następuje: Stan cesarza niemieckiego jest znany i nie ma już wcale powodów do tajemnicy. Długość, zrobiona w listopadzie, najzupełniej się sprawdziła, choroba ma niewątpliwie cechy raka. Pewne operacje, które w krtań cesarza podejmowano, nie mają pod względem leczniczym żadnego znaczenia. Jak długo cesarz opiera się jeszcze będzie niszczeniu organizmu, jak długo choroba nie oddziała na jego wolę i umysł, czyli jak długo będzie mógł wypełniać funkcje panującego, tego z oddalenia, po długim niewiedzeniu chorego nie można ściśle oznaczyć. Cesarz zna stan swój i rodzina także. Biuletyny odnoszą się do chwilowych objawów i są dyktowane przez wyższe względy. Ogromna szkoda byłaby tego człowieka dobrego, nawskróś prawego, wyposażonego wielką mocą charakteru. Kto wierzy w cuda, ten może mieć zawsze nadzieję; lecz kto się opiera tylko na niezawodnych danych nauki i doświadczenia, ten wyrobił już sobie przekonanie o przyszłości.”

Usunięty z armii czynnej generał Boulanger przybył do Paryża na konferencję polityczną ze swoimi przyjaciółmi. Przedtem rozrzucono na bruku paryskim trzy miliony trójbarwnych kartek, ozdobionych portretem generała. Przyjaciele mają powiedzieć generałowi, czy wobec dekretu z d. 14-go b. m. powinien podać się do zupełnej dymisji, to jest zrzec się rangi i zerwać wszelkie ogniwa z armją, czy też w niej pozostać do lepszych czasów, kiedy—jak się wyraził bonapartysta Robert Mitchell w Bordeaux—„będzie mógł ostrzem spadły rozedrzeć konstytucję i nauczyć rozsądki gadułów!” Przyjaciele wypowiedzieli już swoje zdanie: wypadło ono jednomyślnie w duchu pozostania generała w kadrach tej armji, na której czele powtórzyć ma przecież kiedyś dzień 2-gi grudnia! Że do mas przemawia silniej mundur, niż tużurek—to pewna. Generał Boulanger uczyni bardzo roztropnie, jeżeli mundur nie zdejmie, dopóty, przynajmniej, dopóki mu go pewnego pięknego poranka nowy dekret zdjąć nie nakaze.

Jak każdy bystrzejszy znawca stosunków rzeczywistych przewidywał, p. Jan Bratiano musiał powrócić do władzy. Jest to jedyny dzisiaj mały stan w Rumunii, mający dosyć wpływu, siły i talentu, aby zapanować nad całą sytuacją i ubezwładnić opozycyjnych krzykaczy. Nowy gabinet Bratiana niewiele różni się od poprzedzającego w osobach, a wcale nie różni się w kierunku i charakterze. Dymitr Sturdza, Ferekyde, Nacu i Aurelian pozostali przy swoich tęgach z tą zmianą, że p. Sturdza oddał panu Nacu oświatę i wyznania, a przyjął od niego finanse. W miejsce Stateska objął sprawiedliwość p. Giani, w miejsce Georgiana handel i rolnictwo p. Gane, po którym spodziewają się, iż zawrze rychłej traktat handlowy z Austrią. Bratiano obok przewodnictwa zatrzymał tękę wojny, którą piastuje od chwili ustąpienia jen. Angelesko, pomimo natarczywych ataków opozycji, wymierzonych z szczególnym impetem przeciw zarządowi wojskowemu. Br. Z.

Z Heine'go.

W czarodziejskim z baśni gaju,
Zapachami lip owiany,
Raz, w miesiąca bladym świetle,
Stałem cichy, zadumany.

Gdym się ocknął i szedł dalej—
Nagle obok—istne czary—

Wśród zarośli wszczął piosenki
O kochaniu słowik szary.

Dziwne były te piosenki...
Ni to łkaniem, ni to śmiechem
W kołysanej śpiewką duszy
Rozbrzmiewały one echem.

Gdym się ocknął i szedł dalej,
Ciemną plamą na lazurze
Stanął, jakby wyrósł z ziemi,
Tuż przedemną zamek w górze.

Z po za zwartych bram zamczyska
Tajemnicze wiały duchy,
I grobowców tajemniczy
Bił od niego spokój głuchy.

U stóp zamku leży sfinks biały,
Dziwna kształtów mieszanina:
Lew to ciałem, lew postawą,
Głowa, piersią zaś—dziewczyzna

O! przepiękne, choć kamienne,
Były jasne dziewczki lica,
A na ustach jej w uśmiechach
Drżała pieszczot obietnica.

Słowik śpiewał... usta drżały,
Coraz wdziękiem wabiąc nowym.
I zwabiły... Pocałunek
Dałem ustom marmurowym.

Wtem, o dziwo! tożem nie śnił...
Marmur ożył wśród pieszczoty,
Pocałunki mi oddając,
Sfinks w namiętne objął splety.

I gdy rozkosz sączył w duszę
Przebudzony potwór biały,
Pierś mi za to lwie pazury
Bezlitośnie rozdzierały.

A tam w gaju śpiewał słowik:
„Hej kochanie, co to znaczy,
Ze na dnie pieszczoty twojej
Zawsze kropla tkwi rozpaczy?”

Czemu, sfinksie, zagadkowość
Jest twych uczuć ideałem?
Dotąd nie wiem, chociaż o tem
Lat tysiące prześpiewałem!”

Przełożył

Marjan Jasienczyk.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Z Petersburga donoszą nam, iż sprawozdania, złożone przez dwóch członków komisji, wysłanej w r. 1886-ym do zbadania przemysłu w Królestwie Polskim, prof. Iljina i Janzula, mają być w części wydrukowane; prawdopodobnie jednak nie będą puszczane w obieg księgarski.

— *Graźdanin* donosi, iż w projekcie nowej ustawy cywilnej postanowiono, aby skrócona procedura w sprawach wekslowych, dotyczących interesów skarbu, mogła być skasowaną w tych tylko wypadkach, gdy reprezentant interesów skarbu zwróci się za każdym razem z odpowiednim podaniem.

— Ministerjum sprawiedliwości przy rozpatrywaniu kwestji o zreformowaniu rachunkowości w sprawach cywilnych przyjęło propozycję, aby na przyszłość gromadzone były statystyczne dane o upadłościach handlowych w państwie.

— Władza policyjna w ubiegłym tygodniu przytrzymała na ulicach miasta Warszawy siedmiu żebraków, z których żadnego nie przyjęto do przytułku przy ulicy Pawiej. Obecnie znajduje się tam mężczyzn 44 i kobiet 75, razem 119 ubogich, niezdatnych do pracy.

— Według wykazu z dnia wczorajszego, w trzech szpitalach: św. Rocha, św. Ducha i praskim, wszystkie miejsca są zajęte, w innych zaś liczba wolnych łóżek tak się przedstawia: u Dzieciątka Jezus 32, św. Łazarza 47, starozakonnych 6, wolskim 7 i zapasowym 5.

— Z powodu artykułu, zamieszczonego we wczorajszym *Kurjerze* o szulerni bilardowej, jaka została urządzoną w pewnej cukierni, zgłosił się do nas właściciel pomienionej cukierni, oświadczając, że bilard t. zw. *chasseur* od kilku miesięcy funkcjonował w innych zakładach cukierniczych bez żadnego protestu ze strony policji, oraz że za bilety wejścia do sali, mieszczącej w sobie bilard, nie pobiera żadnej opłaty.

— Instytucje dobroczynne, które uczestniczą w urządzaniu kwesty wielkanocnej proszone są o nadesłanie w rychłym terminie listy dam, podejmujących się łaskawie siedzenia przy stolikach w wymienionych we wczorajszym *Kurjerze* świątyniach. Również należy wskazać nazwiska panów delegowanych. Wszystkie te szczegóły winny być komunicowane komitetowi kwesty, który ogólną listę dam i delegowanych dla ogłoszenia w pismach publicznych weześniej ułoży.

— Z zestawionego przez zarząd kasy zaliczkowo-wkładowej emerytów warszawskich rachunku za r. z. okazuje się, iż w kasie znajduje się gotówki 1,877 rs. 9 kop., na pożyczkach 5,038 rs. 15 kop., wkłady dobrowolne 5% wynoszą 3,075 rs., wkłady uczestników 3,102 rs. 23 kop. Czysty zysk wyniósł w r. z. 217 rs. 99 kop.

— Biuro informacyjne nędzy wyjątkowej osiągnęło ze składek dobrowolnych w ciągu lutego r. b. sumę 1,349 rs. 79 kop., które rozdzielono pomiędzy 544 rodziny ubogie.

— W dzisiejszym rozkazie policyjnym zamieszczono, iż z powodu oczekiwanego otwarcia żeglugi na Wiśle p. o. oberpolicmajstra polecił nadzorcóm przystąpi pp. Katkowskiemu i Szamotulskiemu otworzyć zamknięte podczas zimy kancelarje i objąć właściwe obowiązki służbowe.

— P. Gwajta, towarzysz prezesa sądu okręgowego warszawskiego, mianowany został członkiem izby sądowej warszawskiej; prezes zjazdu sędziów pokoju pierwszego okręgu gubernji radomskiej, Kostyr, mianowany został towarzyszem prezesa sądu okręgowego warszawskiego.

— Po uwolnieniu na własne żądanie p. Nostitz-Jackowskiego, otworzył się wakans na posadę reagenta przy hipotecznym kancelarjach sędziów pokoju m. Warszawy, w skutek czego prezes sądu okręgowego wzywa kandydatów, aby w ciągu miesiąca składali podania z odpowiednimi dowodami.

— Na ostatnim posiedzeniu administracyjnym warszawskiego sądu okręgowego adwokat przysięgły, Feliks Głębocki, został wykreślony z listy adwokatów, z powodu niewiadomego od dłuższego czasu pobytu.

— Rektor warszawskiego uniwersytetu, radca tajny Ławrowski, w dniu wczorajszym powrócił z Petersburga do Warszawy.

— Uczczenie Kaszniczy.

Dziś w południe w kościele św. Krzyża odprawione zostało nabożeństwo żałobne za duszę zmarłego przed półrokiem ś. p. Józefa Kaszniczy, b. dziekana wydziału prawnego uniwersytetu warszawskiego, a ostatnio profesora wszechniczy lwowskiej. Nabożeństwo to z inicjatywy prof. dra Kosińskiego urządzili koledzy ś. p. dziekana, którzy też w komplecie znaleźli się dzisiaj w kościele św. Krzyża.

Świątynię przybrano kirem, okna zasłonięto i ustawiono mnóstwo jarzącego światła.

Urządzenia symbolicznego katafalku zaniechano, a ztąd i portretu nieboszczyka, pędzla pani Dukszynskiej, nie było.

Nabożeństwo żałobne celebrował wikarjusz miejscowej parafji, ks. hr. Łubiński, w otoczeniu kleru. Po skończonej mszy żałobnej celebrował, zaintonował *Salve regina* i polecił modlitwom wiernych duszę ś. p. Józefa Kaszniczy.

W prezbiterjum i głównej nawie znajdowało się sporo osób, wyłącznie ze sfer inteligentnych.

Oprócz profesorów uniwersytetu z różnych wydziałów, widzieliśmy znaczny zastęp adwokatów, zwłaszcza młodszych, którzy byli uczniami Kaszniczy.

Prócz tego znaleźli się w dość poważnej liczbie studenci, mianowicie starsi, pamiętający nie tylko wykłady zgasłego dziekana, lecz zarazem i serdeczną opiekę, jaką w różnych sprawach zacy ten maż nad młodzieżą uniwersytecką rozciągał.

— Nabożeństwo za Kraszewskiego.

W pierwszą rocznicę zgonu nestora powieściopisarstwa naszego, ś. p. Józefa Ignacego Kraszewskiego, odbędą się dwa nabożeństwa żałobne, urządzone staraniem rodziny po zmarłym i prasy warszawskiej.

Pierwsze z tych nabożeństw odbędzie się w poniedziałek, jako w rocznicę śmierci i w dniu patrona zgasłego pisarza u św. Krzyża o godz. 11½ rano.

Drugie, urządzone przez redakcje pism warszawskich, odprawione będzie w rocznicę pogrzebu ś. p. Józefa, t. j. we czwartek przyszłego tygodnia.

Oczywiście na nabożeństwach znajdą się wszyscy, którzy dotychczas opłakują niepowetowaną stratę, jaką w zmarłym poniosła literatura nasza.

— Z literatury.

* Literatura lekka zamyka się u nas w wydawnictwach... humorystycznych.

Cheecie mieć książkę „lekką”, musicie szukać w katalogu francuskim, przeważnie bowiem Paryż zasypuje nas broszurami do poobiedniego czytania, o powiewnej treści i ozdobnej formie.

Powoli jednak i my zaczynamy stawiać pierwsze na tem polu kroki.

Właśnie leży przed nami książka z mnóstwem drobnych, artystycznie wykonanych ilustracji i wignetek, drukowana na papierze delikatnym, napisana piórem pierwszorzędnego talentu.

Wprawdzie pod względem formy—to jeszcze nie Paryż, zawsze przecież bardzo bliska jego podobizna.

Tytuł książki: „Przy słońcu i gazie”, nazwisko autora: Wiktor Gomulicki, ilustracje: Zamarajewa, Illinicza, druk: Lewentala.

Na treść złożył się szereg obrazków warszawskich, barwne i z właściwą autorowi plastyką malujących „nasze” życie.

Z rysunków—wyborny jest „antykwariusz” Zamarajewa, oraz ilustracje „Minutki” Illinicza.

* Mamy tedy prawie całego Calderona w przekładzie polskim p. Edwarda Porębowicza.

Pięć utworów scenicznych („Uwielbienie krzyża”, „Dwoje bram—trudna straż”, „Lekarz swego honoru”, „Alkad z Zalamei” i „Miłość za grobem”) wyszły właśnie świeżo w osobnej książce, jako odbitka z *Biblioteki najcenniejszych utworów*.

* Feljetony beletrystyczne T. J. Choińskiego, drukowane bieżącej zimy w *Kurjerze warszawskim*, przedrukowuje obecnie *Echo berlińskie*, w przekładzie niemieckim p. Wolfheima.

== Z teatru i muzyki.

* Afisze jutrzejsze zapowiadają: w teatrze Wielkim balet „Pan Twardowski”, w Rozmaitości komedje: „Stary jegomość” (z udziałem Żółkowskiego) i „Najnowszy skandal”, a w Małym operetkę „Fari-nelli”.

* Żółkowski ukaże się w przyszłym tygodniu w następujących komedjach: „Safandula” (wtorek), „Nasi zięciowie” (czwartek), „Małżeństwo Apfel” (piątek) i „Pan Benet” (niedziela).

* Na scenie teatru Rozmaitości rozpoczęte zostały próby z dwóch jednoaktowych komedji: „Telegram” Anieli Triplinówny i „Przygód pana Jana” E. Vereosin’a.

Obie te nowości naznaczono na sobotę przyszłego tygodnia.

* „Manon” Masseneta ujrzy światło kinkietów na scenie warszawskiej dopiero po świętach.

Kompozytor będzie prawdopodobnie obecny na pierwszym przedstawieniu.

* Instytut muzyczny urządza w d. 16-ym kwietnia wielki koncert ze współudziałem orkiestry, chóru i solistów.

W skład programu wejdzie jedno z większych dzieł Moniuszki, dalej koncert fortepianowy Czajkowskiego, koncert na wiolonczelę itd.

Bilety są już do nabycia.

== Orkiestra.

Dawno już dawał się uczuć w mieście naszym brak dobrze zorganizowanej orkiestry, któraby prowadzoną była karnie i z poczuciem artystycznym.

Brak ten wypełnić zamierza przedsiębiorstwo artystyczne, na którego czele stoją pp. Feliks Konopasek, były dyrektor opery poznańskiej, oraz p. Jan Łusakowski, b. wychowawiec warszawskiego Instytutu muzycznego.

Obydwaj pracowali następnie nad kontrapunktem i kompozycją pod kierunkiem Z. Noskowskiego.

Celem nowego przedsiębiorstwa muzycznego jest wyrugowanie orkiestr zagranicznych i utworzenie orkiestry stałej, złożonej z samych sił miejscowych.

Pierwszą siedzibą nowoorganizującej się orkiestry będzie estrada koncertowa w ogrodzie zoologicznym, gdzie już z początkiem maja r. b. dawane będą koncerty codziennie w godzinach popołudniowych.

Dziś, gdy zagraniczni spekulanci zagarniają wszystko w swoje ręce, takie przedsiębiorstwo, skupiające miejscowe siły artystyczne i dające im zarobek, zasługuje na serdeczne poparcie, którego publiczność nasza tak sympatycznej swojskiej drużynie zapewne nie poskąpi.

== Sprawozdanie.

Z ogłoszonego drukiem sprawozdania Towarzystwa sztuk pięknych w Królestwie Polskim za rok 1887-my wyjmujemy następujące szczegóły:

Towarzystwo w roku sprawozdawczym liczyło członków 4,842, t. j. o 246 więcej, aniżeli w roku poprzednim.

Z rubryki dochodów wyjmujemy ważniejsze pozycje; tak np. za bilety wejścia wpłynęło rs. 4,089 (kopieiki pomijamy), ze składek członków rs. 24,815, fundusz rządowy wynosił rs. 1,650, ogółem rs. 31,843.

Wydatki wydawnictwa wynoszą rs. 4,233, sty-

pendja rs. 468, sala rysunkowa rs. 346, administracja rs. 3,655 i t. p., ogółem rs. 19,280, czyli że przewyżka przedstawia się w cyfrze 12,562 rs.

Fundusz na budowę gmachu Towarzystwa został zasilony ze składek sumą rs. 302, z wystawy obrazów J. Brandta rs. 306, z dochodu za „Rozkoszne marzenia” Suchorowskiego rs. 200, z procentu od kapitału rs. 1,885; ogółem fundusz ten wynosi rs. 39,363.

Towarzystwo więc rozporządza kapitałem rs. 51,850.

W piątek, dnia 23-go b. m., o godzinie 2-iej po południu, w lokalu wystawy, odbędzie się doroczne ogólne zebranie członków Towarzystwa sztuk pięknych.

Członkom przedstawione zostanie sprawozdanie komitetu i delegacji rachunkowej za r. z., poczem dokonane będą wybory członków komitetu i delegacji rachunkowej.

Na zebranie mają wstęp wszyscy członkowie, lecz prawo głosu tylko członkowie rzeczywisci.

== Zwierzyńcie.

Zarząd ogrodu zoologicznego zamknął rachunki za r. 1887-my.

Z przedstawionego akcjonarjom sprawozdania rachunkowego dowiadujemy się, iż dochody w tymże roku przyniosły rs. 13,000.

Ponieważ wydatki w owym czasie wyniosły rs. 17,000, deficyt zatem rs. 4,000 pokryto z funduszu rezerwowego.

Koszta utrzymania ogrodu i czynsz roczny wyniosły rs. 11,000.

Na żywność dla zwierząt wydano rs. 3,500.

Na budowę wreszcie gmachu na pomieszczenie zwierząt w porze zimowej wydano rs. 10,000.

Liczba okazów w perjodzie sprawozdawczym znacznie się zwiększyła.

== Wystawa inwentarza.

W przeszły czwartek odbyło się wieczorem pod przewodnictwem p. Adama Goltza trzecie z rzędu posiedzenie komisji wystawowej.

Skonstatowano najprzód, że zbieranie zapisów na fundusz gwarancyjny idzie pomyślnie i że suma dotąd zebrana, pokryje prawdopodobnie koszta urządzenia wystawy.

Obradowano następnie nad planem i kosztorysem budowy wystawowych, a do rozpatrzenia złożonych deklaracji powołano pp. Gustawa hr. Łubieńskiego, W. Rakiewicza, A. Bialeckiego i H. Dziewulskiego.

Oświetlenie elektrycznością przyjdzie prawdopodobnie do skutku i na środku placu będzie ustawiona 1 wielka lampa o sile 100,000 świec, a po bokach 27 lamp mniejszych.

Zaprowadzenie wodociągów powierzono p. L. Ba-gińskiemu.

Z zaproponowanych przez pp. Rakiewicza i A. Strzałeckiego projektów, mających na celu ożywienie wystawy i zachęcenie publiczności miejskiej do liczniejszego jej zwiedzania, przyjęto w zasadzie między innymi: przejażdżki tramwajem za pomocą elektryczności po placu wystawy, wyścigi włościan, wyścigi kuców, wyścigi w workach, karuzel w kosztumach, wyścigi na bicyklach, koncerta, chóry i t. p.

Ostateczną decyzję co do projektowanych zabaw odłożono do przyszłego posiedzenia, na którym będzie przedstawiony ich kosztorys.

Wydzierżawienie bufetów i cukierni w ogrodzie spacerowym i na całym placu odbędzie się przez licytację *in plus*, za złożeniem *vadium* w ilości rs. 300.

Mający chęć ubiegania się, winni złożyć opiecz-towane deklaracje i *vadium* do d. 12-go kwietnia w Kancelarji wystawy (Krakowskie-Przedmieście nr. 32), pomiędzy godziną 11-tą a 3-ią po południu.

Postanowiono wreszcie, że rachunek z funduszu wystawowych ma być prowadzony oddzielnie, a pieniądze składane w jednym z banków warszawskich.

Wystawa odbędzie się na placu Ujazdowskim od d. 9-go do 19-go czerwca r. b.

Deklaracje, jak również i wszelkie korespondencje, dotyczące wystawy, przyjmuje od dnia dzisiejszego kancelarja Towarzystwa wyścigów konnych i wystawy (pałac Augusta hr. Potockiego, Krakowskie-Przedmieście nr. 32).

Ostateczny termin składania deklaracji naznaczony na d. 15-ty maja.

Komisja, zapraszając pp. hodowców i przemysłowców do brania udziału w wystawie, nadmieniam, że, oprócz inwentarza żywego (koni, bydła rogatego, owiec, trzody chlewnej, psów i drobiu) przyjmowane są na wystawę wszelkie przedmioty, mające związek z chowem i pracą koni, a w dziale „poza-konkursowym” maszyny i narzędzia rolnicze.

== Z wystawy tkackiej.

W dniu wczorajszym wyjątkowo żadnych popisów na wystawie nie było, lecz mimo to sporo osób zwiędzało ją tak w ciągu dnia, jak i wieczorem.

Wystawa powoli zamienia się w bazar, gdyż zwiędzająca publiczność nabywa nietylko wystawione okazy, lecz czyni u wystawców dość znaczne obstalunki.

W liście nagrodzonych wystawców w pośpiechu została pominięta firma Holtzberger i Rittenberg czyli „warszawska fabryka wstążek”.

Wystawcy ci za doskonałą i postępową fabrykację w rozmaitych gatunkach wstążek otrzymali medal srebrny wielki.

Wobec nieustającego zainteresowania się wystawą, postanowiono zamknięcie jej odroczyć do pierwszych dni kwietnia.

== W obronie sądów.

Od zarządu Towarzystwa ogrodniczego otrzymujemy odezwę następującą:

Zarząd Towarzystwa ogrodniczego, celem ochronienia sądów od klęsk, zarządzanych przez robactwo, poczytuje za obowiązek zwrócić uwagę właścicieli ogrodów na konieczną potrzebę oczyszczania w tym jeszcze miesiącu drzew z zarodków robactwa, a nade-wszystko z gniazd gąsienic największego szkodnika motyla *Liparis Chryzorea*, zawartych w pozwiających suchych liściach, utrzymujących się na gałęziach nietylko drzew owocowych, lecz i dzikich, które to gniazda po zebraniu spalić należy.

Przytem zarząd uważa za właściwe nadmienić, iż na mocy postanowienia rady państwa, zapadłego na d. 2-im maja r. 1883-go (ogłoszonego w tomie 24-ym na str. 7, Zb. praw dla gub. Królestwa Polskiego, wydanego w Warszawie w r. 1887-ym przez Stefana Godlewskiego), każdy posiadacz ogrodu, nie oczyszczający swoich drzew z robactwa we właściwym czasie, jeśli wyrządzi przez to szkodę swoim sąsiadom, może być przez nich pozwany przed sędziego pokoju, z żądaniem wymierzenia na nim kary pieniężnej do wysokości rubli *stu*, lub aresztu osobistego na jeden miesiąc.

Uprasza się redakcje innych pism o powtórzenie niniejszej odezwy.

== Koleżeństwo.

Przed tygodniem donosiliśmy o zbiorowym wystąpieniu kilkunastu pracowników jednego z tutejszych kantorów prywatnych, którzy, wzięwszy w obronę swego kolegi, p. D., oświadczyli pryncypałowi, że jeżeli nie przyjmie go na posadę, powierzoną w czasie paromiesięcznej choroby D. obcej osobie, wówczas wszyscy kantor opuszczą.

Pryncypał powyższe *ultimatum* lekko przyjął, mniemając, że od pogróżek do czynu daleko.

Tymczasem w d. 1-ym marca do biura nikt nie przyszedł.

Znaleźć odrazu komplet uzdolnionych pracowników było niepodobniństwem i pryncypał musiał prosić swoich podwładnych o przyjęcie do kantoru, oraz przyjąć wszystkie postawione warunki.

Pan D. objął więc dawniej zajmowaną posadę, a jego chwilowy zastępca, otrzymawszy trzymiesięczną pensję, kantor opuścił.

Nadto wszyscy pracownicy otrzymali piśmienne zapewnienia, że nikt bez słusznego powodu i to za wypowiedzeniem na pół roku przedtem nie będzie z biura usunięty, w razie zaś choroby ma się urządzać zastępstwo, mające się przeciągnąć również do półrocznego terminu.

== „Nawiedzona”.

Kumoszki z powieśla zaalarmowane są niebywałym faktem, który podają sobie z ust do ust z rozmaitemi komentarzami.

Zdarzył się bowiem wypadek niezwykły! Oto „we wnętrzu” pewnej statecznej niewiasty obrał sobie mieszkanie... djabeł!

I gdyby przynajmniej spokojnie siedział w tem *jure caduco* zajętem mieszkaniu!—nie stety, niecnota ten odznacza się niesłychanymi wymaganiami.

Wypija on dziennie po kilkanaście butelek piwa i wódki, pali masę papierosów, a gdy mu odmówić czegokolwiek, strasznie się pastwi nad swą ofiarą: wykrzywia jej palce, oczy w słup przewraca, zmuszając do zaspokojenia swych żądań.

Ponieważ „nawiedzona” niewiasta jest uboga i nie ma funduszu na rozmaite zachcianki djabła, więc liściowe kumoszki, pragnąc oszczędzić cierpień pani Janowej, składają się i kupują piwo i wódkę, które przez jej gardło pochłania „czarny”.

Przyjaciółki, szczerze odczuwszy męczarnie pani Janowej, postanowiły wynaleźć środki, w celu wypędzenia nieproszonego gościa i udały się do znanej znachorki, mieszkającej na Pradze, błagając o ratunek, do kościoła bowiem i spowiedzi djabeł stanowczo iść nie pozwala.

Lekarka przedsięwzięła natychmiast ową kurację, zaaplikowawszy, między innymi, tak: radykalne

środki, jak „ziola, zbierane na młodym księżycu” i „przesadzanie dziewięciornik przez studnię”.

Do tej chwili niewiadomy jest jeszcze skutek kuracji, przyparty jednak do muru djabeł oświadczył znachore, że się nazywa „kusy Janek” i że go przysłała „Mańka”.

Fakt to najzupełniej prawdziwy, smutnie świadczący o stanie umysłowym kobiet uboższych sfer naszego miasta, nie dających się przekonać, że owa „nawiedzona” jest pospolitą oszustką, wyzyskującą naiwne sąsiadki, aby ich kosztem odbywać codzienne libacje.

— Pożar.

Dziś o godz. 11-ej przed południem oddziały straży ogniowej zawiadomiono telefonem o pożarze wzbuchłym pod nr. 30-ym przy ul. Gęsiej, w posesji p. Rozena.

Na ratunek pośpieszyły dwa oddziały: nalewkowski i ratuszowy.

Ogień wybuchł w suszarni desek, przy fabryce osadzek Majera Oltuskiego.

Większą część materiałów zdołano ocalić; dach został spalony.

O kilka kroków od tej suszarni znajduje się fabryka mebli giętych p. Hellina, która przez chwilę była zagrożona.

Na całym dziedzińcu wspomnianej fabryki leżało sporo materiałów palnych, ztąd też niebezpieczeństwo było poważne.

Ogień ugaszono w ciągu dwóch godzin.

Spalony budynek był asekurowany w Towarzystwie „Jakob”, ale z powodu nieopłacenia w roku bieżącym raty asekuracyjnej, właściciel wynagrodzenia nie otrzyma.

Szkody poniesione oceniają na kilka tysięcy rubli.

— Awanturczy złodziej.

W dniu wczorajszym na Pradze Cyprjan Borysenko napadnięty został przez znanego złodzieja, Kazimierza Oszczepalskiego, który chciał go ograbić.

Kiedy Borysenko zawałował o pomoc, Oszczepalski wydobyl nóż i zranił swoją ofiarę dość ciężko w głowę.

Przybiegła policja przytrzymała uciekającego rabusia, który stawiał ciężki opór.

Nareszcie dał się odprowadzić do kancelarii cyrkułowej. Tu jednak wyrwał się z rąk policjantów i, wydobywszy drugi nóż, zranił nim podoficera żandarmskiego, Mikitę Riezwinę.

Następnie pobit żandarma Sofonowa i kilku policjantów. Oszczepalski został osadzony w areszcie i śledztwo rozpoczęto.

— Kradzieże.

W dniu wczorajszym w południe przy ul. Widok pod nrem 17-ym, z zamkniętego mieszkania dra Leona Nęckiego, skradziono gotówką rs. 12, garderobę, bieliznę i srebro stołowe, razem za rs. 400.

Na ul. Pawiej pod nrem 82-im, około godziny 11-ej w dzień, z włamaniem zamku, z mieszkania Barbary Urbaniakowej, skradziono gotówką rs. 125, dwa sznurki korali, dwa zegarki srebrne i dwa pierścionki złote, razem za rs. 161.

Na ul. Złotej pod nrem 24-ym, w otworzonym wytrychem mieszkaniu Gustawa Grabowskiego, spełniono kradzież różnych przedmiotów, wartości rs. 160.

Na ul. Trębackiej pod nrem 9-ym, pomiędzy godziną 4-tą a 6-tą wieczór, z otworzonego wytrychem mieszkania subiekta, Juliana Biertimpefla, skradziono garderobę, bieliznę i lustro, za rs. 100.

Na Grzybowie pod nrem 17-ym, ze stajni domu zajezdnego, wyprowadzono konia, należącego do właściciela gminy Otwocka wsi Karczewo, Franciszka Barcińskiego.

Nocy wczorajszej skradziono aż 9 tablic domów: przy ul. Barakowskiej pod nrem 19-ym, 23-im, 25-ym, 27-ym 29-ym i przy ul. Piaskowej pod nrem 4-ym, 6-ym, 16-ym, wreszcie przy ul. Dzkiej pod nrem 12-ym.

— Przejechańca.

Dziś rano na rogu i Czystej i Krakowskiego-Przedmieścia policjant Radecki, najechany przez sanki nr. 682, poniósł ciężkie obrażenia w prawą nogę i rękę.

Na Krakowskim-Przedmieściu Adam Kluska dyszlem sanki nr. 157, został nader ciężko zraniony w głowę.

— Fatalny wypadek.

W dniu wczorajszym Leon Czarniecki, przewoźnik, idąc po desce, ułożonej do łazienek Suchińskiego, pośliznął się i upadł bokiem na łanuch żelazny.

Podniesiono go z ciężkimi obrażeniami, uległ bowiem złamaniu dwóch żeber i w stanie bezprzytomnym odwieziony został do szpitala praskiego.

NOTATNIK TERMINOWY.

— W niedzielę, o godz. 1-ej po południu, odbędzie się drugie doroczne zebranie ogólne członków zgromadzenia giełdowego. Na posiedzeniu tem, oprócz zwykłych czynności, dokonane będą wybory komitetu giełdowego na następne trzecielecie.

— D. 18-go b. m. przypadają główne jarmarki: w Smoczy, w pow. stryjskim, targ na bydło; w Barze, na Podolu; w Białej Cerkwi, w Grochowie, na Wołyniu; w Maciejowie, w pow. kowelskim; w Radziwiłowie, w pow. krzemienieckim.

— D. 18-go b. m., o godz. 10-ej zrana, w sali losowań urzędu loteryjnego w rutejszym kantorze banku państwa odbędzie się doroczne zebranie ogólne uczestników kasy zalazkowo-wkladowej pracujących w instytucjach banku państwa w Królestwie Polskiem. Zebrany przedstawione będą: sprawozdanie za rok ubiegły, wnioski zarządu kasy i uczestników, wreszcie dokonane być mają wybory.

— Kantor stowarzyszenia spożywczego „Merkury” rozpoczął wypłatę dywidendy za rok ubiegły; wydaje też udział wypisującym się członkom.

WYLEW WISŁY.

Z okolic Warszawy otrzymujemy wiadomości jednobrzmiące, iż woda wszędzie opadła.

Tylko z Kęlpinem jeszcze dziś rano komunikacja była przerwana.

*

Z Czerska otrzymujemy wiadomość, że woda w zalanych wioskach powiatu grójeckiego (a nie garwolińskiego, jak przez pomyłkę drukarską było w dzisiejszym rannem wydaniu Kurjera) już opadła.

Szkody w inwentarzu są znaczne; kilka budynków woda również podmyła.

Z Nowego Dworu otrzymujemy wiadomość, że dzięki opadnięciu wody i spłynięciu lodów, zagrożony spiechlerz kilkopiętrowy ocalał.

Oprócz znacznych uszkodzeń ścian zewnętrznych, fundamenta nie zostały naruszone.

Z prawego brzegu wyciągnięto pięć rozbitych berlinek.

Na całej przestrzeni aż do Czerwińska, woda w ciągu nocy opadła o dwie stopy.

*

Poczynając od Iwangrodu aż do Zakrocymia, w ciągu minionych trzech dni zatory lodowe większych rozmiarów były: przy ujściu Wieprza, pod Mniszewem, przy Górze Kalwarii, pod wałem oborskim, pod cytadelą, pod Bielaniem, pod Modlinem i wreszcie pod Głuskiem, niedaleko Zakrocymia.

Wszystkie te zatory zostały za pomocą dynamitu rozbite i lody szczęśliwie spłynęły.

*

Włocławek 16-go marca.

Groza wylewu Wisły coraz więcej się zbliża.

Dzisiaj rozeszła się pogłoska o ruszeniu lodów pod Plockiem, a równocześnie właściciele zagrożonych berlinek zaalarmowali tutejszego ajenta ubezpieczeń wodnych, że już daje się słyszeć złowrogie pęknięcie lodów i jeżeli przybór wody z tą samą postępować będzie szybkością, zimującym na Wiśle statkom grozi niezawodne zniszczenie.

Z jednej strony mróz, dochodzący w nocy do 22° R., z drugiej zawałone lodem koryto Zgłowiączki, uniemożliwiają prawie usuwanie berlinek z Wisły.

Siła ludzi wobec tak wrogiego żywiołu mrówczą się być zdaje.

Inżynierja mostowa zajęła się energicznie zabezpieczeniem statków przewozowych, dzisiaj zaś zażądała pomocy kompanji saperów, aby rozbijać dynamitem nagromadzone przy ujściu Zgłowiączki lody.

Dotąd zagrożonych na Wiśle jest w ogóle 28 statków, w tem parostatki „Konkurencja”, „Włocławek”, „Kujawiak” i „Nowa Praga”.

Ostatnia już próba ognia, a raczej wody, przeszła i wyszła z niej z pokruszonymi skrzydłami i wygiętymi bokami.

Właściciele statków, spodziewając się lada chwili ruszenia lodów, wyprowadzają się z berlinek, wynosząc co można.

Ładunek żywy, znajdujący się na jednej berlinie, wynoszą coprędzej.

Zagrożone statki i towary szacują na 150,000 rs. Woda wciąż rośnie, a gaj to piszę, o godz. 12-ej w południe, dochodzi 12-tu stóp.

Ogrody nisko położone woda już zalewa, ucierpiąoby przedmieście Zazacze, gdyby woda nagle podnieść się miała; reszcie miasta, jako wyżej położonej, nie grozi niebezpieczeństwo.

Ruch wozowy na Wiśle zakazany, piesi tylko na własne ryzyko przechodzą, pomimo zakazu policji. Ze wsi również niepokojące dochodzą wiadomości.

Wody z nagłego roztopu potworzyły po polach jeziora, które z powodu zalegającego w rowach śniegu trudno nadzwyczaj upuścić.

W nisko położonych wsiach woda z pola wchodzi do budynków, piwnic i kopców z kartoflami.

Opowiadają, że w Skibinie, pod Radziejowem, famije robotnicze wskutek przyboru wody musiały się wynosić z mieszkań do stodół, co przy obecnych mrozach arcy przyjemnem nie jest.

Wody, stojące w nizinach, grożą zniszczeniem ozimom i rzepakom.

Na domiar złego, w mieście całem u nas brak węgla, który przepisuja trudności w dostarczaniu węglarek w kopalniach.

Węgiel podskoczył u nas w cenie z 95 na 120 kop. i jeszcze go trudno dostać.

W. Ch.

*

Włocławek 17-go marca, godz. 9 ta min. 30 rano. (Tel. pryw. kur. Warsz.)

Wczoraj o godz. 8-ej wieczorem ruszyły lody.

Jedenaście berlinek, trzy parostatki i dwie przy stanie poszły z wodą.

Dziś rano trzy pogruchotane berlinki zostały na brzeg wyrzucone.

Statek „Konkurent” zatonął pod samem miastem.

Ludzie, znajdujący się na statku, zostali uratowani.

W nocy przyplłynęła z góry rzeki berlinka i zatonęła przy brzegu włocławskim pod rzeźnią.

Podobno znajdowały się na tej berlinie trzy osoby.

Na jednej z berlinek, uniesionych z pod miasta, znajdowało się dwoje ludzi starszych i czworo dzieci.

O losie tych nieszczęśliwych nie ma dotąd żadnej wiadomości.

Z powodu utworzonych zatorów, nastąpił w ciągu nocy wylew i powódź ogarnęła znaczną przestrzeń, zwłaszcza z prawego brzegu, z którym komunikacja jest przerwana.

Przybór wody dotychczas nie ustaje, co zdaje się wskazywać, iż w dole rzeki utworzył się nowy zator.

Soczewka 17-go marca, godzina 10-ta minus 10 rano. (Tel. pryw. kur. Warsz.)

Dziś pod Duninowem o godzinie 7-ej rano woda opadła przeszło o dwie stopy.

Kra ciągle płynie.

Wioski, położone w nizinach, są dotąd zalane.

Szkody okazują się mniejsze, aniżeli na razie przewidywano.

Nekrologja.

† S. p. Jan Strohmeier, b. kupiec i obywatel, po długiej chorobie, przeżywszy lat 73, w dniu 15-ym marca 1888 roku przeniósł się do wieczności. Pograżona w smutku rodzina zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok w dniu 18-ym marca, to jest w niedzielę, o godzinie 3-ej po południu z kaplicy przy ulicy Mylniej na cmentarz ewangelicko-augsburski odbyć się mające. Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. 3-287

† S. p. Leon Frost, przeżywszy lat 11, zasnął w Bogu po krótkiej lecz ciężkiej chorobie dnia 16-go marca 1888 r. W smutku pograżeni rodzice zapraszają przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie, zwłok odbyć się mające w niedzielę, to jest dnia 18-go marca, z domu przy ulicy Marszałkowskiej № 137, o godzinie 4-ej i pół po południu. 2-909

† S. p. Władysław Banasiewicz, b. właściciel hotelu w Częstochowie, przeżywszy lat 76, zmarł dnia 15-go b. m. O dniu pogrzebu zawiadomi właściciel przedsięb. pogrzebowego Z. Fijałkowski (Senatorska № 32). -292-

† W przyszły wtorek, to jest dnia 20-go marca r. b., jako w pierwszą rocznicę śmierci s. p. Józefa Ignacego Kraszewskiego, odbędzie się za jego duszę w kościele św. Krzyża nabożeństwo żałobne, o godzinie 11-ej i pół zrana, na które rodzina zaprasza znajomych i żyjących. 3-900

† W dniu 19-ym marca r. b., to jest w poniedziałek, jako w dzień imienin s. p. Józefa hr. Starzeńskiego, odbędzie się msza żałobna, o godzinie 11-ej zrana, w kościele św. Józefa Opieki (pp. wizytka), na które nieszczęśliwa matka zaprasza krewnych i znajomych. 2-907-

† Wszystkim, którzy raczyli oddać ostatnią przysługę w dniu 15-ym marca r. b. najdroższemu mężowi i ojcu s. p. Tomaszowi Drzewieckiemu, składa serdeczne podziękowania rodzina zmarłego. -898-

Z DZIENNIKÓW RUSSKICH.

Prasa russka w dalszym ciągu omawia jeszcze dokumenta, ogłoszone w Reichsanzeigerze, a mianowicie manifest i reskrypt cesarza Fryderyka III-go.

Petersb. wiedz. piszą pomiędzy innymi:

„Szeroki rozwój zasad konstytucyjnych, bezwarunkowe uszanowanie dla reprezentacji narodowej — oto główne rysy ideałów państwowych nowego cesarza. Można sądzić, iż zasady tego programu państwowego, tak jasno wyrażone we wspomnianych aktach, nie omieszkają wywrzeć wszędzie najlepszego wrażenia. Niemiecka partja wojny spotka je prawdopodobnie ze skrytem niezadowolaniem; reakcyjne junkierstwo i kółka pp. Stoekera i generała v. Waldersee nie omieszkają, według wszelkich danych, wystąpić do walki z niezrozumiałymi dla nich i nienawistnymi nowymi prądami, lecz masy ludności niemieckiej, a zarazem przyjaciele pokojowego rozwoju wielkiego kraju, zdolają ocenić pokojowe cele Fryderyka III-go.”

Grażdanin tak znów wyraża się o programie nowego cesarza niemieckiego:

„Zastanawiając się nad reskryptem nowego cesarza do ks. Bismarka, trudno powiedzieć jasno i wyraźnie, w czym będzie się zawierał nowy program rządu... Widać w nim więcej stronę negatywną, aniżeli pozytywną, a jaknajmniej nowych horyzontów. Jedno tylko, co jasno i silnie jest zaznaczone w tym historycznym dokumencie — to osobisty i samodzielny charakter reskryptu; czytamy go i czujemy, że akt napisany jest pod jednym, że tak powiemy, nieprzerwanym prądem natchnienia. Jest on owocem długoletnich myśli, streszczonych w jednej godzinie; jest to więcej wyznanie wiary politycznej, niż program polityczny. Tutaj nie ma ani obietnic re-

form, ani zarzutów, czynionych przeszłości. To są myśli Salomona naszych dni: wiele rozumu, wiele rzeczywistej oceny czasu, wiele jasnego zrozumienia potrzeb chwili, lecz mało tego, co praktyczne i realne. Zdaje się, jakoby filozof przemawiał głośniejsz od monarchy takiego skomplikowanego w swym mechanizmie mocarstwa, jak Niemcy, które utworzyła praca tylu niemieckich królów i cesarzy."

Dalej zaś dziennik powiada:

"Jedno przecież jest najzupełniej jasnym—oto zamiłowanie pokoju nowego cesarza i w tym względzie re-skrypt cesarza wywołał szczególnie silne wrażenie. Teraz nastrój pokojowy otrzymuje w Europie największą siłę. Na pomoc rządowi ruskemu, który jeden tylko reprezentował prawdziwe i szczerze zamiłowanie pokoju, przybywa sprzymierzeniec w osobie cesarza Niemiec, a to jest objaw pierwszej wagi. On to objaśnia ten pośpiech, z jakim Austria porzuciła rolę zuchwałego przeciwnika dyplomatycznego programu ruskiego i zakreślonego planu w sprawie bułgarskiej."

Now. ur. zwraca uwagę, iż jednocześnie z wymianą myśli pomiędzy Berlinem a Petersburgiem nastąpiła inna wymiana korespondencji pomiędzy Berlinem a Wiedniem.

"Ks. Bismark, jak gdyby się pośpieszał osłabić dominujące wrażenie o powracającej przyjaźni pomiędzy dwoma oddawna zaprzyjaźnionymi dworami i występuje z osobistą demonstracją na korzyść Austrii. Pierwsi ministrowie cesarza Fryderyka III-go i Franciszka-Józefa rozpoczynają prywatną korespondencję, którą drukuje następnie *Wiener Zing*. Mówiąc w swoim imieniu, kanclerz niemiecki zaręcza hr. Kalnoky'emu za trwałość i niewzruszoną więź związku austro-niemieckiego, a austriacki minister do spraw zagranicznych również wypowiada swą wiarę w to, że węzły przyjaźni, łączącej Niemcy i Austrię, „zapuściły tak głębokie korzenie”, iż przetrwają „w przyszłości” wszelkie próby. Tylko na samym końcu listu hr. Kalnoky'ego i jak gdyby w celu zupełnego oczyszczenia sumienia, wspomnianno o „szczerzej ufności” Austrii do cesarza Fryderyka.

"Wszystko to jest nadzwyczaj typowem. W Berlinie, jak gdyby nie istniała poprzednia zgodność kierujących faktorów władzy państwowej. Charlottenburg mówi niezupełnie takim tonem, jak Wilhelmstrasse, a w Wiedniu wola wspominać o przyszłości, przemilczając zupełnie o teraźniejszości."

Świat pisze:

"Wszystkie wieści, idące z Petersburga i innych źródeł, dowodzą, iż nowy cesarz żywi zupełnie pokojowe zamiary i pragnie poświęcić uwagę szczególnie pokojowemu rozwojowi wewnętrznemu państwa. Należy się przeto spodziewać, że Niemcy nie wznowią swych starań, aby stanąć na czele Europy. Śmierć cesarza Wilhelma jest objawem nader smutnym dla tych, którzy cenili osobę zmarłego. Lecz należy pamiętać, iż wraz ze śmiercią sędziwego cesarza następuje koniec ery bismarkowskiej, ponieważ trudno przypuszczać, aby Bismark pozostał u steru rządów; w każdym zaś razie straci on połowę swego wpływu. Zrzeczenie się hegemonji, niezłomna, lecz pokojowa polityka—oto program, który nowy cesarz zamierza przeprowadzić na zewnątrz."

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO”.

Wiedeń 17-go marca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Cesarz udzielił ministrowi wojny, jen. Bylandtowi, dymisji, żądanej przez niego z powodu choroby, u-trudniającej mu wszelką pracę. Następcą jego mianowany został komendant Wiednia, feldeajgmeister Bauer, który chlubnie odznaczył się pod Solferino i Custozą. Jenerał Bauer ożeniony jest z polką, ztąd słyną w stolicy tańczone w jego salonie mazyry.

Wiedeń 17-go marca. (Tel. pryw. K. W.) — Wczoraj w komisji szkolnej minister oświaty Gautsch bronił nstawy, ograniczającej swobodę stowarzyszeń studenckich. Minister usprawiedliwia ją potrzebą odporu dążności anti austriackich i podniesienia wpływu władz uniwersyteckich. Dep. Bobrzyński dowodzi, iż zasada wolności akademickiej wymaga usunięcia stałego wpływu policyjnego; przedstawia on nowy własny projekt.

Berlin 17-go marca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Na wczorajszym obiedzie dworskim była obecna także cesarzowa Wiktorja. Wybryki tłumu podczas wczorajszego pochodu świadczą o wielkiem wyuzdaniu moralnem niższych warstw.

Berlin 17-go marca. (Tel. pryw. Kur. Warsz.) — Dzisiejsze dzienniki poranne występują z solidarną

skargą przeciw policji berlińskiej z powodu braku przezorności w zarządzeniach wczorajszych, które doprowadziły do pożałowania godnych wybryków i złośliwie mogły wywołać następstwa dla bezpieczeństwa życia. Przez całą noc dzisiejszą setki tysięcy ludzi oglądały dekoracje żałobne drogi, którądy pochód wczorajszy przechodził, jakkolwiek silny wiatr dotkliwie je uszkodził. Dostojni goście po większej części dzisiaj zrana opuścili Berlin. Wczoraj w całych Niemczech odprawiano nabożeństwa, szkoły i sklepy były zamknięte. Cesarz zamierzał jeszcze wczoraj po południu uczestniczyć w pogrzebie. Tylko najenergiczniejsze przedstawienia lekarzy skłoniły go do zaniechania tej myśli. Przez cały dzień wczorajszy cesarz okazywał najgłębsze wzruszenie i prawie bez przerwy miał łzy w oczach.

Berlin 17-go marca. (Tel. pryw. K. Warsz.) — Sprawa jenerała Boulanger'a, z powodu powszechnego zajęcia pogrzebem, nie wywołała tu należytego efektu. *Nationalzeitung* powiada: Boulanger robi na umysły niemieckie wrażenie jenerała z operetki. Tacy ludzie są niebezpieczni dla pokoju, niezdolni są bowiem wysnuć konsekwencji ze swoich czynów i ocenić ogromu swojej odpowiedzialności.

Berlin 17-go marca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Ruch na kolejach północno-niemieckich ciągle przerwany.

Paryż 17-go marca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Izba deputowanych uchwaliła na posiedzeniu wczorajszym budżet przychodów 369 głosami przeciw 60. Prawica protestowała przedtem przeciw większości, która systematycznie usuwa mniejszość od udziału w pracach komisji budżetowej.

Paryż 17-go marca. (Tel. pryw. Kur. Warsz.) — *Cocarde* opowiada szczegóły wczorajszego zebrania zwolenników Boulanger'a. Zebranie odbyło się o godzinie 9-iej zrana u deputowanego Laguerre. Uchwalono sposób zachowania się w razie, jeżeli w izbie wniesioną zostanie interpelacja w sprawie Boulanger'a, lecz treść uchwały postanowiono zachować w tajemnicy. *Cocarde* zamieszcza treść depezy, wysłanej do Marsylii z podpisami Rocheforta, tudzież deputowanych: Laguerre'a, Leherisse'a, Laisanta i Laura. Depesza powiada: „Jenerał Boulanger, nie będąc wybieralnym dzięki ustawie wyborczej, nie może przyjąć, ani odrzucić kandydatury. Ma ona wszelako swą rację, jako protest narodowy. Zapraszamy przeto patrijotycznych wyborców departamentu Bouches du Rhône, aby w d. 25-ym głosowali na Boulanger'a!" *Cocarde* dodaje: Osoby, podpisane na depezy, zamierzają udać się do Marsylii, aby agitować za kandydaturą jenerała.

Paryż 17-go marca. (Tel. pryw. Kur. Warsz.) — Grupy, które zebrały się wczoraj przed izbą deputowanych i śpiewały pieśni boulangerskie, zostały przez policję rozpedzone.

Paryż 17-go marca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Stronnictwo nieprzejednane obmyśla program postawienia kandydatury poselskiej jen. Boulanger'a we wszystkich departamentach, jako protestu narodowego.

Paryż 17-go marca. (Tel. pr. Kur. Warsz.) — Ojciec prezydenta Rzeczypospolitej, senator Łazarz Hipolit Carnot, zmarł wczoraj.

(Zmarły publicysta i mąż stanu, urodził się d. 6-go kwietnia r. 1801-go w St. Omer, synem słynnego członka konwentu i ministra wojny za pierwszej Rzeczypospolitej. Dziecinne lata spędził z ojcem na wygnaniu w Magdeburgu, następnie został adwokatem w Paryżu i zapisał się pod sztandar saint-simonizmu, z którym zerwał wszelako, gdy Enfantin zaprowadził w nim reformy, które Carnotowi wydały się uprawnieniem wiarołomstwa małżeńskiego. W izbie deputowanych zasiadł na skrajnej lewicy i w r. 1847-ym w broszurze „*Les radicaux et la charte*” wystąpił z apoteozą republiki. Po wybuchu rewolucji lutowej został ministrem oświaty i wyznał, ustąpił wszakże wkrótce pod zarzutem szerzenia idei socjalistycznych za pomocą książek szkolnych, przezeń do użytku zatwierdzonych. Po napoleońskim zamachu stanu wybierany perjodycznie do ciała prawodawczego, wzbraniał się złozenia przysięgi i wszedł doń dlatego dopiero w r. 1864-ym. W r. 1875-ym wybrany został dożywotnim senatorem. Prace jego publicystyczne w rozmaitych przedmiotach i pamiątki starego Carnota, skreślone ręką syna, znalazły w swoim czasie wielkie uznanie; przyp. red.)

Paryż 17-go marca. (Tel. Agencji półn.) — W kołach parlamentarnych mówią o postawieniu je-

nerała Boulanger'a przed komisją dyscyplinarną, celem pozbawienia go stopnia wojskowego.

Bruksella 17-go marca. (Tel. pr. Kurj. W.) — W senacie wystosował Brouckere interpelację do ministra wojny, zapytując, czy w razie nieprzewidzianych okoliczności Belgja gotową byłaby bronić swego neutralnego stanowiska. Minister wojny odpowiedział, że przedsięwzięto wszystkie kroki, aby w razie potrzeby zmobilizować bez zwłoki dwa korpusy armji i jedną dywizję artylerji. Naród może być spokojnym o siebie.

Konstantynopol 17-go marca. (Tel. Aj. p.) Stanowisko w. wezyra, który sprzeciwia się krokom energiczniejszym przeciw Bułgarji, uważać można za zachwiane.

Berlin 17-go marca. g. 2 m. 30. (Tel. nr. K. W.) — Bilety banku ruskiego 167.90 (onegdaj 167.30). — Bilety banku ruskiego na dostawę 167.25 (onegdaj 167.—).

GIEŁDA.

Warszawa 17-go marca.

Z Berlina nadeszły dziś depeze, zawierające szacowania 167.50, 167.25 w płaceniu i 167.25, odpowiadające kursom 59.70 i 59.80 bez kosztów, z zaznaczeniem słabszej tendencji giełdy. Nasze zebranie, dosyć mocno usposobione, rozpoczęło obroty placąc za krótki Berlin 59.75, który to kurs, pomimo dużego zapotrzebowania, niewielkim uległ zmianom, gdyż doszedł zaledwie do 59.80. Sprzedawała walutę przeważnie spekulacja. Dostawy trzymiesięczne i krótsze robiono również po 59.75 i 59.80. Różnice wynosiły dziś 5 kop. na korzyść Berlina, w porównaniu z wczorajszym kursem końcowym 27 1/2 kop. na korzyść rubli.

W obcych walutach ruch średni, lecz żwawy.

Długi Berlin kupowano po 59.75.

Krótkim Berlinem obracano po 59.75 i 59.80, przy chęci osiągnięcia 59.90.

Za Londyn krótki żądano 12.15, otrzymywano po 12.14 1/2.

Paryż krótki ofiarowano po 48.25, bez nabywców.

Wiedeń krótki 96.25 w żądaniu nominalnem.

W papierach obrotu ograniczone.

Parę tysięcy listów likwidacyjnych w małych odcinkach sprzedano po 88.95, przy chęci otrzymania 89.35 za duże i 89.15 za małe sztuki.

Wschodnia pożyczka w zaofiarowaniu po 98.50 I em. i 98.25 II i III em.

Kilka pożyczek premjowych I em. zabrano po 266.

Nowa pożyczka 4% 82.50 w żądaniu bez ruchu.

Za listy zastawne ziemskie chciano osiągnąć 100.30 za I ser., 99.75 za II, III i IV ser. i 99.60 za V ser. Nabyto kilka tysięcy I ser. po 100.10, parę tysięcy mieszanych po 99.50 i kilkadziesiąt tysięcy najmłodszej serji po 99.35, 99.40 i 99.45.

Listy zastawne m. Warszawy starano się umieścić po 99.98, 98, 97.60 i 97.40, według seryj. Parę tysięcy IV ser. zbyto po 97.35 i 97.40.

Akcje banku handlowego w Warszawie ofiarowano po 340, a warszawskiego banku dyskontowego po 300. Akcyj warszawskiego Towarz. ubezpieczeń od ognia szukano po 210.

Godzina 12. Usposobienie mocne.

W. O.

SPRAWOZDANIA Z TARGÓW.

Suche produkty browarne. Wskutek ustalonych mrozów i lepszej sanny na targu pojawiać się zaczynają obecnie zamożniejsi koloniści i chłopci, którzy wyczekiwali dotąd lepszych cen na zboże. **Jęczmień** czterorzędowy w partjach 150, 200 i 250 korcy, sprzedają oni po 3.15—3.35, za dwurzędowy biorą 3.50—3.90. Żądania za wyborowy jęczmień dwurzędowy dochodziły w ubiegłym tygodniu do rs. 4.25. Dowóz, z wyjątkiem transportów z podmiejskich okolic był nieznaczny. Na zwykliwe usposobienia cen jęczmienia wpływała także obniżająca się waluta nasza, gdyż jęczmień nasz browarny znajdował większy zbyt zagranicą. **Słodu** dwurzędowego sprzedawano pud po 1.55, czterorzędowego po 1.35. **Kwiatu** pud po 65 kop. Za świeży wołyński **chmiel** (z 1887 roku) żądano po rs. 20. Kupiono również około 200 pudów chmielu zagranicznego z 1885 r. po rs. 7 kop. 66, od browaru Dwidina w Petersburgu za pośrednictwem domu chmielowego Rosenfeld et Comp. w Norymberdze. Kilka firm chmielowych norymberskich zbankrutowało na 4 i 5 milionów marek.

Oleje. Usposobienie dla oleju rzepakowego wciąż bardzo mocne. Placą od 4.80 do 5 rs. za pud, łącznie z beczką w sprzedaży hurtowej, w detalu zaś około 20 kop. na pudzie drożej. Jeżeli wierzyć wolno wiadomościom z prowincji tedy ceny te pójdą jeszcze wyżej, gdyż zewsząd narzekają na brak rzepaku. Przesądzać tego obecnie jeszcze nie można, gdyż dopiero po poprawieniu się dróg, a tem samem możliwości większego dowozu przekonamy się dokładnie o prawdziwie tych pogłoskach. Olejem lnianym obroty więcej ożywione, co jednak na ceny wpłynąć jeszcze nie zdołało, obracają się one około rs. 4.10 za pud. Makuchami obroty średnie. Za rzepakowe przy wywozie za granicę osiągnąć można od 85 kop. do rubla za pud, za lniane prawie tyleż. Z powodu długotrwałej zimy przewidują podrożenie artykułu.

Starożytności!

PP. Hamburger z Utrechtu i Londynu, przybywają w tygodniu bieżącym do Warszawy, zamieszkając w Hotelu Europejskim, dla nabywania po cenach odpowiednich

Starożytności wszelkiego rodzaju,

jako to: porcelanę sewrską, saską i inną, zegary i kandelabry z brązu, przedmioty srebrne i złote, tabakierki złote emaljowane, gobeliny, materje, wachlarze, perły i t. p., i t. p.

Przyjmować będą w Hotelu Europejskim rano od 9 do 11 i po południu od 3 do 5. 459R

W MAGAZYNIE BŁAWATNYM
W. KLECZYŃSKIEGO,
Krakowskie-Przedmieście 64 (Resursa Obywatelska),
odbywać się będzie

WYPRZEDAŻ

towarów wysortowanych, oraz bielizny stołowej, białej i kolorowej, niżej ceny kosztu.

Wyprzedaż trwać będzie od Czwartku dnia 15-go
Marca do Wtorku dnia 20 t. m. 337

Fabryka Lakierów i Farb J. A. KRAUSSE,

POLECA:

Massy Woskowe

różnokolorowe, do froterowania podłóg i posadzek, w najpiękniejszych kolorach i najtańsze.

Zaprawę politurową w massie,

terpentynową przezroczystą, na posadzki i podłogi do froterowania, nie zmieniającą koloru żadnej farby.

Sprzedaż hurtowa i detaliczna w Fabryce przy ulicy Bonifraterskiej № 9
i w Składzie Głównym przy ulicy Miodowej Nr 12,
wprost Sądu Okręgowego. 471r

Nauka i wychowanie.

Francuzka demi-gouvernante młoda, we-sola, z dobrmi świadectwami, potrzebna na wyjazd. Jerozolimka 43, mieszkanie 6, od 3-iej do 5-iej. 4490

Francuzka demi-gouvernante, dopiero co przybyła, młoda, żąda umieszczenia. Krakowskie-Przedm. 7. Biuro Dąbrowskiej. 4709

Korepetytor potrzebny na dwie godziny dziennie—honorarium 10 rs. miesięcznie. Wołyńska 11, u właściciela domu. 4732

Paryżanka udziela lekcji francuskiej konwersacji, dla dwóch lub trzech osób. Ul. Solna 17. 4494

Student wyższych kursów filologii, udziela lekcji lub korepetycji. Żurawia № 3, u stróża. 4568

Tanio muzyki, patent, konserwatorjum. Złota 9, u gospodarza. 4530

Posady i prace.

Agronom poszukuje zarządu większemi dobrami lub administracji tu lub w Cesarstwie, da zabezpieczenie hipoteczne. — Oferty pod adresem „Rządca” uprasza składać Elektoralna № 6, w księgarni. 4369

Człowiek młody, energiczny, rysownik techniczny, poszukuje zarządu domem za mieszkanie od 1-go. Oferty pod lit. P. Z. kantor Kurjera Warsz. 4766

Maszynista posiadający kilkoletnią praktykę w kraju i za granicą, poszukuje posady do młynów, tartaków itp., na żądanie może przesłać kopje świadectw, włada językami, polskim, ruskim i niemieckim. — Oferty kantor Kurjera Warsz. pod „Maszynista”. 4553

Młody człowiek, żonaty, poszukuje zajęcia, posiada język polski, niemiecki i początki ruskiego, pracował poprzednio w domu ekspedycyjnym, następnie w interesie bankierskim jako pomocnik buchaltera. — Oferty proszę adresować T. K. Ulica Sienna № 17, m. 14, w oficynie. Tamże przepisuje ładnym i wyrobionem pismem, rysuje, kopiuje podług życzenia. 4525

Ogrodnik żonaty, poszukuje posady odpowiedniej. Oferty proszę składać w kantorze Kurjera Warszawskiego pod literą „W. ogrodnik”. 4753

Osoba obznajmiona specjalnie z krawiecczyną i krojem poszukuje miejsca zarządzającej pracownią lub do sprzedaży w magazynie. Wiad. Długa № 18, mieszk. 32, od 9 do 11 rano. 4634

Osoba przyzwoita, z familji zacnej, wieku średniego, poszukuje miejsca do pielęgnowania dzieci lub osoby wiekowej. Rekomendacja pewna. Długa № 6, m. 2. 4735

Osoba młoda, przybyła ze wsi, posiadająca dobre świadectwo, poszukuje miejsca gospodyni tu lub na wsi. Hoża № 7, mieszkanie 38, od godziny 4 do 7. 4596

Ważne dla Pań Gospodyń.

Mamy zaszczyt zwrócić uwagę z powodu nadchodzących Świąt, na nasze nie fałszowane, posiadające wielką fermentacyjną siłę, a dotychczas nieporównane

DROŻDŻE

prasowane Wiedeńskie,
Ad. Ig. Mautnera i Syna z St.-Marx.

Wiedeńskie te drożdże, używane w najznakomitszych piekarniach miejscowych, jako też prowincjonalnych, w całym Cesarstwie, prowadzają się codziennie z Wiednia.

Skład główny w Warszawie, Krakowskie-Przedmieście № 73, wprost Muzeum Przemysłu i Rolnictwa, na parterze.—Adolf Ignacy Mautner i Syn.

OSTRZEŻENIE.

Dom Handlowy „Joh. Setzer,” właściciel fabryki ultramariny w Kamionku pod Warszawą (Kantor w Warszawie przy ulicy Nowo-Zielnej Nr 45), niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że plenipotencja udzielona p. Mikołajowi Kinderfreindowi do zarządu pomienioną fabryką i jej sprawami, pod dniem 8 Listopada 1884 r.—odwołaną zostało. 477R

NA KASZEL i KATAR:

Dragées contre la toux szczególnie pomocne na suchy i uporczywy kaszel.—Płyn do włączania usuwający katar w parę godzin.—Ziółta uniwersalna bardzo skuteczne przeciwko cierpieniom reumatoidalnym.—Woda chińska zapobiegająca wypadaniu włosów.—Masć na odmrożenie znana ze swej dobroci.

poleca Apteka Dworu J. C. K. M., dawniej F. SZTEYNBERA, obecnie Apteka

F. DZIECHCIŃSKIEGO,
Krakowskie-Przedmieście Nr 59,

wprost Resursy Obywatelskiej. 456R

WINO zawiera PEPTON

CHAPOTEAUT

Aptekarza w Paryżu.

Pepton jest substancją wytworzoną przez strawienie mięsa wołowego za pośrednictwem pepsyny, jakoby przez działanie samego żołądka. Tym sposobem karmi się chorych, ozdrowieńców i osoby cierpiące na anemię, osłabione w skutek chronicznego niedostatecznego i mozolnego trawienia, mające wstręt do pokarmów, dotknięte gorączką, diabetem, suchotami, dysenterją, chorych na raka, wątrobę i żołądek.

Składy w Paryżu, 8, ulica Vivienne i we wszystkich aptekach.

Willa w Otwocku

do sprzedania na bardzo dogodnych warunkach, lub do wynajęcia, dom murowany z piecami. — Wiadomość: Nowo-Senatorska w Magazynie Wietrzykowskiego. 332

Na miejsce pomocnika administratora dóbr, poszukiwany jest

AGRONOM,

posiadający kwalifikację naukową jednego z zakładów specjalnych oraz parę lat praktyki gospodarskiej, z dobrmi świadectwami. Adresy uprasza się składać w kantorze Kurjera pod lit. F. O. 303

Poszukuje się zajęcia lektorki na parę godzin dziennie za obiad. Oferty pod lit. E. L. proszę składać w Kurjerze W. 4635

Panny i uczennice potrzebne do fabryki kwiatów. Długa 42. 537

Potrzebne staniczarki na czas długi. Plac Aleksandra № 12, m. 5. 4764

Panna szuka pracy w domu prywatnym, szyje bieliznę i suknie. Ulica Bednarska № 10, mieszkanie 13. 4763

Potrzebna jest panna do strojów na wyjazd. Wiadomość hotel Polski № 98. 4762

Potrzebne zaraz maszynistki do trykotów, Solec 99, m. 8. 4759

Potrzebna zdatna maszynistka i podręczna do drobiazgów. Piwna № 23, m. 8. 4756

Potrzebne są panny zdatne do staniaków i podręczne do spódnic. Elektoralna 41, w oficynie. Włodarska. 4749

Potrzebna jest panna sklepowa z kaucją rs. 100. Senatorska № 8, m. 13. 4740

Potrzeba kobiety do gotowania i szycia na stałą. Chłodna 10, m. 7, parter, prawa oficyna. Przyjmuje od 5 do 6. 4738

Potrzebna panna do upinania sukien i podręczna. Chłodna, domu № 23, m. 14. 4730

Potrzebna młodszą z dobrmi świadectwami, umiejącą pracować i prasować, od 1-go kwietnia. Pierwszeństwo ma Niemka Plac Aleksandra № 3, mieszk. 2. 4615

Osoba w średnim wieku, inteligentna, z rekomendacjami osób znanych i wiarygodnych, obeznana z gospodarstwem wiejskiem i miejskiem, poszukuje miejsca, może się też opiekować dziećmi. Nowy-Świat 34, mieszkanie 20. 554

Osoba młoda i miła, poszukuje posady na wyjazd, sklepowej, bufetowej, do zarządu domem. Oferty w kantorze tegoż pisma pod Z. S. 4527

Potrzebne są panny do znaczenia bielizny i podręczne do maszyny. Kapitulna № 5. 4592

Potrzebni są uczniowie do jubilera. Wiadomość w magazynie W-go Mankielewicza w gmachu Teatru. 4590

Poszukuje miejsca lektorki przy osobie starszej pici żeńskiej. Oferty składać w biurze ogłoszeń, Senatorska 26, pod literą L. 530

Poszukuje posady inkasenta, kasjera, ekspedytora w handlu lub interesie przemysłowym, znam handel bławatny, galanterijny i inne, oraz języki, mogą złożyć kaucję i rekomendacje. Oferty proszę w kantorze Kurjera Warsz. K. K. 4458

Potrzebna jest bona francuzka, znająca krawiecczynę. Chmielna 33, m. 7. 4638

Panny kompletne uzdolnione w strojach damskich kapeluszy potrzebne zaraz do magazynu Bogusławskiego. Żabia 4. 4640

